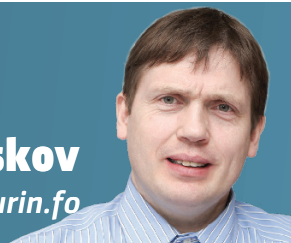

Hugskot og viðmerkingar – send sms til 225000

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

KUNDU ÚTINT ROYSNISVERKIÐ

– Saman at halda varð ei okkum givið...

Soleiðis yrkir Hans Andreas Djurhuus í yrkingini »Ljós yvir landið«.

Og hesi orð Hans Andreasar kunnu vit so ofta sanna, tí tað tykir, sum um at vit skulu dyrka ósemjurnar heldur enn at finna semjur.

Tað eru 111 ár síðani, at vit finga floksbýti á tingi. Hvussu lagið hevur verið á tingi fyri ta tíð –tá vit valdu menn og ikki flokkar á ting – er kanska ilt hjá okkum at meta um. Men sum politikkurin hevur verið seinastu mongu árin, so er tað heilt greitt, at vit fyri alt í verðini dyrka ósemjurnar heldur enn at

finna eina felags støðu til, hvussu vit tæna landi og fólki best.

Politikkurin minnir mest um stríðini sum vóru á vígvøllum í gomlum kríggjum, har menn bardust og skutu eftir hvør øðrum úr skotgravum.

Grundgevingar rína als ikki við. Tað einasta, sum tað snýr seg um er, at »vit hava rætt«. Og stendur fast sum í berginum.

Og Hans Andreas heldur fram í yrkingini:

...tí er so lítið burturúr her blivið;
tí enn vit tala, men ov lítið gera.

Samhald má vera!

So er tað, at vit kunnu spyrja, hvør orsøkin er til henda lögna

mátan at reka politikk uppá. Er tað skipanin, ella eru tað fólkin, sum eru í politisku skipanini?

Tað er greitt, at tað er lítill munur á, hvør síða tað er, sum situr við valdið. Tað er ikki tað, sum er trupulleikin, um tað nú er hesin vongurin ella hasin vongurin. Skotgrava-politikkurin er hin sami.

Men eingin skipan kann vera betri, enn fólkin, sum eru í skipanini.

Tí eru tað tey fólkin, sum vit hava valt á ting, og tey, sum eru sett í landsins stórn, sum mugu taka annað skinn um bak.

Fólkið ynskir als ikki hesa støðuna – vit vilja hava fólki at stýra,

sum seta landið og fólkið í miðdeplin. Vit vilja ikki hava fólki at stýra, sum síggja so stórt í sær sjálvum, at tað skuggar fyri skynsömum polit-

iskum virksemini – sum til dømis at síggja, at »mótstøðufólkið« kann hava rætt.

Stóðu vit saman, Føroya synir,
sterkir,
kundu vit útint mangt eitt
roysnisverkið,
kundu vit frama ført til Føroya
landið.
Saman tí standi!

» Sundurlyndið er størsti
trupulleikin í politikkinum

Fólkafundur á Skarðinum

Dávur Winther

Afturvendandi fólkafundurin, sum plagar at vera á Skarðinum millum Fuglafjørð og Hellurnar fyrst í augustmánaði varð hildin í góðveðrinum í gjár.

Nógv fólk høvdu leitað sær leiðina niðan til stóra varðan, har sungið varð fyri og eftir røðuna, sum Steintóra Nesá helt. Hon treiv í minnir úr Fuglafirði og hugleiddi um hetta »undarluga tiltakið«, ið á fyrsta sinni var miðskeiðis í 90-urum – at leita sær niðan á eitt fjall at syngja og halda røðu.

Henda leiðin um Skarðið varð gingin í handils-, lækna-, post- og øðrum ørindum ella bert vegna fjallgongu, sum ikki var so sjáldvan.

»Nú kunnu vit heldur velja at sita við i-phonini ella telduni og nærlesa heimin«. »Kanska er hetta skilabetri, heldur enn at leita sær í náttúruna, røða um hana, syngja um hana ella bara njóta hana«. »Tykkum nýtist ikki at svara mær«, segði Steintóra.

»Hetta kann næsti røðari hugleiða um og hugsu um til næstu ferð, vit standa her uppi og halda røðu og syngja«, segði hon m. a.

Ein fólkafundur í Fuglafirði endar altíð við, at sungið verður »Boðar tú til allar tjóðir«, og so varð eisini hesaferð.

Eftir fundin, sum 80 fólk vóru komin saman til uppi á Skarðinum, varð gingið niðan á røðina til Góðadal og so eftir henni niðan á Altarið; har sera vakurt og frálíkt útsýni er.

Steintóra Nesá helst siðbundnu røðuna á fólkafundinum á Skarðinum millum Fuglafjørð og Hellur
Myndir: Dávur á Winther

» Eyðun
14 nýggjar
sangir

SÍÐA 6-7

» Nýggj
tænasta á
Sandi

SÍÐA 8

Hollendsku trøllini hjá Oldinum

Henrik Old, landsstýrismaður og fyrrverandi skipari, ræðist ongan í verðini so illa sum hollendingar.

Undir viðgerðini av løgsmansrøðuni segði hann seg hava arbeitt nær við hollendingum í meira enn 30 ár – um ikki 40 ár:

– Tað einasta eg ræðist av øllum, sum man møtir úti á havinum, er hollendarar. Tí vil eg inniliga heita á øll, sum eru inni her: – Haldið hollendarar burtur. Fyri alt í verðini haldið

hollendarar burtur

Teir lensa hvørja krónu, har sum teir eru, og teir fara ikki avstaðaftur, fyrr enn landið er oyðið, har sum teir hava verið. Tíðin hevur víst hava verið, har er oyðið, tá teir fara avstaðaftur, segði tann sera hvassorðaði landsstýrismaðurin.

Løgmaður fekk sum vera man koyrilin fyri hetta frá andstøðuni, sum luktaði blóð. Men hann fer einki at gera við landsstýrismannin kortini fyri hesar niðrandi útsøgnir. Hann segði bara, at »summi ting eru betur ósøgd«.

